

Bijlage K: Inzet CBL, FNLI en COV

Bijlage bij Verslag van de voorzitter van het convenanttraject dierwaardige veehouderij

Inleiding door CBL, FNLI en COV bij onderstaande tekst

Bijgevoegd is hoofdstuk 3 van het concept Landbouwakkoord “naar een nieuwe keten en markt”. Dit hoofdstuk is met breed draagvlak opgesteld aan de ketentafel van de eerdere onderhandelingen binnen het Landbouwakkoord.

In het hoofdstuk staat: “Daarom wordt hier een onafhankelijke pre-competitieve standaard voor duurzame producten geïntroduceerd, waaraan zowel de producenten als afnemers in dit akkoord zich committeren. (...) Het doel van deze standaard is de verduurzaming van de productie en het aanbod door duidelijkheid te bieden over wat duurzame productie en duurzame producten betekenen voor toeleveranciers, producenten, verwerkers, supermarkten, horeca, catering, foodservice bedrijven en consumenten”.

Ondanks dat het Landbouwakkoord niet is afgesloten zullen de betrokken blijven werken aan de pre-competitieve standaard. De uitkomsten van het convenant dierwaardige veehouderij kunnen meegenomen worden in de ontwikkeling van deze standaard.

3

Naar een nieuwe standaard in keten en markt

Naar een nieuwe standaard in keten en markt

Door jarenlange samenwerking tussen alle ketenpartijen is een ijzersterke Nederlandse agrifoodsector ontstaan. Binnen en buiten ons land staat de sector bekend vanwege de hoge kwaliteit van landbouwgoederen en de efficiënte en innovatieve productiemethodes. Het is de ambitie van dit akkoord om ook uit te groeien tot internationaal koploper op het gebied van duurzaamheid en dierenwelzijn.

3.1 AMBITIE 2040

Duurzaam werken met een goed verdienmodel en perspectief voor alle partijen in de keten is ook in 2040 de norm. De overheid stelt heldere kaders, biedt ruimte voor ondernemerschap en innovatie en ondersteunt de transitie door een lange termijnperspectief en inzet op een gelijk Europees speelveld. Het resultaat is een duurzaam producerende sector in een duurzame omgeving. Mede als gevolg hiervan herstelt de biodiversiteit, is de waterkwaliteit op orde en opereert de sector binnen de grenzen van de klimaatdoelen.

Door de sterke verwevenheid met kennisinstellingen en een duidelijke marktorientatie produceert de agri-foodsector niet alleen duurzaam en efficiënt, maar weet het een relatief hoge meerwaarde te creëren op de binnenlandse, Europese en mondiale markt. Daarmee sluit het aan bij ingezette verduurzamingstrend in de Nederlandse agri-foodsector.

3.2 SITUATIE 2023

Nederlandse boeren en tuinders bewijzen al decennia dat zij samen met de leveranciers en afnemers hoogwaardige producten tegen marktconforme prijzen kunnen maken. Alleen zitten de nadelige effecten van de landbouw op natuur, water, milieu, klimaat en bodem momenteel niet, of tenminste niet voldoende, in het verdienmodel verwerkt.

Het is niet vanzelfsprekend dat de consument nu al bereid is om het volle pond te betalen voor de duurzaamheidswinsten die we met dit akkoord willen bereiken. Bij een eenzijdige verduurzaming van het aanbod met onvoldoende vraag, lopen we daarom het risico dat ketenpartijen met de rekening blijven zitten. Dat kan ertoe leiden dat de prijs voor meer duurzame producten onder druk komt te staan en uiteindelijk dat producenten kiezen voor een minder duurzame bedrijfsvoering. Daarom zoeken we naar wegen die leiden tot meer duurzaamheid maar tegelijkertijd economisch verantwoord en houdbaar zijn. Natuurlijk hebben we daarbij ook rekening te houden met de (inter)nationale spelregels rondom mededinging.

3.2.1 Marktwerking

Voor ondernemers in de agri-foodsector zijn directe of indirecte import en export een essentieel onderdeel van hun businessmodel. Daardoor hebben ze te maken met internationale prijsvorming. Boeren en tuinders vormen hierop geen uitzondering. Wanneer de standaard voor producten in de Nederlandse consumentenmarkt verhoogd wordt, bijvoorbeeld op het gebied van duurzaamheid en dierenwelzijn, kan de producent die daarvoor hogere kosten maakt een hogere vergoeding ontvangen. Maar diezelfde producent heeft geen garantie dat buitenlandse afnemers ook bereid zijn om meer te betalen. Partijen zullen nog meer dan nu markten buiten Nederland met een hoge toegevoegde waarde moeten ontwikkelen, waar duurzaamheid verwaard kan worden.

De wijze waarop de (internationale) markt in de toekomst duurzaamheidsaspecten waardeert zoals CO₂ (equivalenten) en dierenwelzijn draagt in belangrijke mate bij aan het verdienmodel van de boer of tuinder. Vooralsnog is er voor boeren en tuinders die produceren voor de internationale markt veel onzekerheid of zij de investeringen en kosten die nodig zijn om te verduurzamen of meer te doen aan dierenwelzijn (volledig) kunnen terugverdienen. Dat kan zijn omdat zij voor de internationale markten produceren of omdat zij werken in een keten waarbij een deel van een product in de lokale keten terecht kan komen en een ander deel in internationale ketens.

3.2.2 Naar één standaard

De deelnemers aan het landbouwakkoord willen de obstakels naar een meer duurzame bedrijfsvoering in de primaire sector wegnemen. We sluiten daarbij aan bij marktontwikkelingen in Noordwest-Europa, waar de markt voor duurzame en dierwaardige producten groeit. Daarom wordt er hier een onafhankelijke pre-competitieve standaard voor duurzame producten geïntroduceerd, waaraan zowel de producenten als afnemers in dit akkoord zich committeren. Dit sluit aan bij de taxonomie die in Europees verband wordt ontwikkeld die kijkt naar de impact per kg product en/of per hectare.² Het doel van deze standaard is de verduurzaming van de productie en het aanbod door duidelijkheid te bieden over wat duurzame productie en duurzame producten betekenen voor toeleveranciers, producenten, verwerkers, supermarkten, horeca, catering, foodservice bedrijven en consumenten. Zo spreken we met elkaar één taal. Dit is voor de financier van de boer van belang, want zo ontstaat er meer duidelijkheid over de terugverdien capaciteit van duurzaamheidsinvesteringen.

² Met taxonomie wordt hier een classificatiesysteem of set aan vastgestelde rekenregels bedoeld die de vergelijkbaarheid van duurzaamheidskenmerken in de EU-lidstaten borgen.

Naar een nieuwe standaard in keten en markt

3.3 DE WEG NAAR 2040

3.3.1 Eén taal spreken

- ✓ De partijen die dit akkoord ondertekenen maken een gezamenlijke standaard om de voedselproductie en daarmee het voedselaanbod te verduurzamen. Een eerste versie daarvan kan eind 2023 gereed zijn voor consultatie met de achterban, waaronder de verschillende agrarische sectoren. Hiertoe wordt, op basis van wetenschappelijke onderbouwing en aansluitend bij de Europees erkende taxonomie een lijst van criteria vastgesteld waarmee de Nederlandse standaard voor duurzame producten kan worden vastgesteld.
- ✓ Deze standaard wordt volledig openbaar, transparant en toegankelijk voor iedereen (binnen- én buitenland), en biedt zo alle partijen perspectief en stelt hen dus in staat de transitie mee te maken. De standaard wordt ontwikkeld door maatschappelijke en certificerende organisaties, de wetenschap en andere experts.

Daarmee zijn we er nog niet, want niet voor alle elementen die we in Nederland graag opgenomen zien in een standaard zijn in Europa al afspraken gemaakt die geland zijn in een taxonomie. Het is cruciaal dat Nederlandse publieke en private partijen zich actief inzetten voor het opnemen van rekenregels die van belang zijn voor de Nederlandse standaard. Alleen dan kunnen ondernemers die onder de Nederlandse standaard produceren ook binnen een Europees level playing field acteren, aangezien de onderliggende rekenregels van de taxonomie hetzelfde zijn. Via private keurmerken en labels kan het product vervolgens herkenbaar aan de consument verkocht worden. Rapportage op basis van deze standaard en aansluitend bij Europese taxonomie (vastgelegd in onder andere de Product Environment Footprint (PEF), de Corporate Sustainability Reporting (CSRD) richtlijn) en de Ecoscore vergroot de transparantie in de markt. Tot slot is het nodig het publiek te informeren.

Transparantie

- ✓ De overheid en de sectoren zetten zich in Europees verband in om deze transparantie ook op EU niveau te borgen. Daarvoor ontwikkelen zij een gezamenlijke agenda. De Europese regelgeving zoals PEF en CSRD is leidend.
- ✓ De overheid en de sectoren zetten zich in Europa in om producten en grondstoffen uit het buitenland (o.a. import van buiten de EU) in deze rapportages/normering transparant te krijgen (bijv. herkomst-etikettering). Hierbij wordt aangesloten bij Europese ontwikkelingen.

De Nederlandse pre-competitieve standaard

- ✓ Er komt binnen Nederland één pre-competitieve standaard per primair product. Die sluit aan bij Europees vastgestelde rekenregels (de taxonomie). Deze standaard wordt in beginsel toegankelijk en bruikbaar voor alle partijen (binnen- én buitenland).
- ✓ De ontwikkeling van de standaard wordt door een onafhankelijke partij uitgevoerd in samenwerking met alle relevante sectorpartijen, maatschappelijke organisaties en een aantal topkeurmerkhouders, zoals de Stichting Milieukeur.
- ✓ De onafhankelijkheid wordt geborgd door te werken met gecertificeerde instellingen die voldoen aan de I-CEL-criteria zoals SMK, ondersteund door Milieu Centraal, om op die manier kennis uit het verleden zo optimaal mogelijk te borgen.
- ✓ De standaard sluit goed aan op de ecologische doelen voor alle ondernemers in de sector (de NPLG-doelen).
- ✓ Er wordt aangesloten bij de reeds bestaande landelijke KPI-systematiek voor kringlooplandbouw (KPI-K), die wordt ontwikkeld in overleg met de partijen van dit landbouwakkoord. Hierbij kan gebruik gemaakt worden van elementen van bestaande keurmerken en standaarden (zoals On The Way To Planet Proof, GlobalGAP, Beter Leven en Beter Voor), waaronder de ontwikkeling richting een stoffenbalans. De standaard bevat minimaal indicatoren en/of maatregelen voor klimaat, Kaderrichtlijn Water en biodiversiteit (uitstoot broeikasgassen, gebruik stikstof en fosfaat, gebruik gewasbeschermingsmiddelen, duurzaam veevoer en uitstoot ammoniak alsmede de ontwikkelingen rondom dierwaardigheid volgend uit de uitwerking van de Wet dieren). In de jaren erna kunnen de lijst en de gebruikte definities worden aangepast aan de afspraken in de EU over geharmoniseerde criteria voor eco-labelling (PEF) en duurzaamheidsverslaggeving (CSRD).
- ✓ De standaard borgt expliciet afspraken in de gehele keten (tussen boeren & tuinders, toeleveranciers, financiers en afnemers) over een redelijke vergoeding voor de primaire producent (de boer of tuinder) voor producten die boven de wettelijke standaarden zijn geproduceerd die de cashflow van een bedrijf dusdanig versterkt dat de boer ofwel zelf kan investeren in duurzaamheid ofwel hiervoor een financiering kan afsluiten.

Naar een nieuwe standaard in keten en markt

Keurmerken

De standaard borgt expliciet afspraken in de gehele keten over een redelijke vergoeding voor de primaire producent voor producten die boven de wettelijke standaarden zijn geproduceerd. Die afspraken versterken de cashflow van een bedrijf dusdanig dat de boer ofwel zelf kan investeren in duurzaamheid ofwel hiervoor een financiering kan afsluiten.

- ✓ Het is aan ondernemers in Nederland zelf om, op basis van de uniforme standaard voor duurzaamheid, keurmerken of formules te maken. Bouwstenen voor de nieuwe standaard zijn te vinden in de al bestaande standaarden en keurmerken. Dat betekent dat zo veel mogelijk aangesloten wordt bij de maatregelen en kpi's die al onderdeel zijn van de bestaande keurmerken en standaarden.
- ✓ Er komt een onafhankelijk proces met onafhankelijke begeleiding om de belangrijkste ketenspelers per sector en de bestaande topkeurmerken per certificerende instantie en wetenschap actief te betrekken bij de totstandkoming van de nieuwe standaard.
- ✓ Het marktaandeel van producten met een topkeurmerk is nu substantieel (ruim 20%), deze beweging is groeiende en moet met kracht worden doorgezet. Waarbij de bestaande 'best practices' en voorbeelden worden benut zonder een bepaalde groep producenten of marktpartijen te bevoordelen of uit te sluiten. Daarmee wordt perspectief geboden aan alle boeren en tuinders die hun bedrijf op een zo duurzaam en diervriendelijke mogelijke manier willen voortzetten.
- ✓ Zolang er geen pre-competitieve standaard is, is het belangrijk dat topkeurmerken zich kunnen blijven onderscheiden ten opzichte van het gangbare aanbod in de markt. En dat er ambitie is van partijen om het aandeel topkeurmerken, die actief zijn bovenop het standaard aanbod, te laten groeien. Dit stimuleert innovatie in de markt en biedt consumenten perspectief om nog duurzamer te consumeren. Daarom worden (top)keurmerken en de standaard getoetst op verduurzamingsimpact (op basis van wetenschappelijke onderbouwing op duurzaamheidsindicatoren) en meerprijs voor duurzaamheidsinspanningen, om inzicht te bieden in de impact van de huidige (top) keurmerken en de (te ontwikkelen) standaard.

Rapportage

- ✓ Naast de kwalitatieve rapportage van alle partijen over de voortgang van de afspraken uit het Landbouwakkoord, rapporteren alle relevante partijen in de agroketen vanaf Q1 2025 jaarlijks over de voortgang op het aandeel landbouwproducten dat een topkeurmerk heeft en, wanneer beschikbaar, dat aan de te ontwikkelen standaard voldoet. Te beginnen met het verslag over 2024, waarbij wordt aangesloten op de agri-nutri monitor.
- ✓ Nadere uitwerking van deze afspraak vindt plaats in 2023, zodat nulmeting in Q1 2024 kan plaatsvinden.³
- ✓ Partijen spreken af dat, in het kader van transparantie in de gehele keten, uiterlijk eind Q2 2025 een systematiek is ontwikkeld om op productbasis de footprint van producten te berekenen. Dat betreft zowel verse producten als bewerkte producten. Dat zal in samenspraak tussen overheid, ketenpartijen en kennisinstellingen zoals de WUR worden uitgewerkt met als doel om zowel tussen ketenschakels, maar ook richting de consument eenduidig en transparant te communiceren over de duurzaamheidsprestaties van producten. Daarbij zal in Europees perspectief worden samengewerkt om daarmee tot een Europees gedragen systeem te komen dat onderlinge vergelijking van producten (ook geïmporteerde producten) mogelijk maakt. Om sterke verhoging van administratieve lasten te voorkomen worden uiterlijk in 2024 afspraken gemaakt over transparante, effectieve manieren van rapporteren over de footprint.
- ✓ Jaarlijks bespreekt de minister met ketenpartijen, banken, sectorpartijen en de ACM de marktsituatie in de diverse agrarische sectoren. Het gesprek wordt gevoerd aan de hand van onderzoeken naar margeverdelingen en prijsvorming, signalen vanuit de markt en jaarrapportages. Dit is onderdeel van de impactanalyse.

Publiekscampagne en consumenten

- ✓ Partijen geven uiting aan het belang van duurzaam voedsel, onder meer gericht op de waarde van voedsel, een duurzame korte keten en met aandacht voor topkeurmerken en biologische producten. Hierbij is ruimte voor bedrijven en merkhouders om hun eigen duurzaamheidsprogramma's uit te leggen aan klanten.

³ Rapportage moet proportioneel zijn. In het algemeen geldt dat kleinere MKB bedrijven inkopen bij groothandels. De rapportage moet dan, indien nodig, bij de groothandel en niet bij de kleinere MKB bedrijven uitgevraagd worden.

Naar een nieuwe standaard in keten en markt

3.3.2 Bouwen aan een duurzame markt

Door toenemend consumentenbewustzijn over duurzaam en gezond voedsel en vooral door toenemende Europese sturing richting duurzaamheid via richtlijnen zoals de CSRD - ontstaan kansen voor de Nederlandse landbouw. Dit wordt versterkt door de bestaande ketenintegratie en digitalisering en doordat we veel kennis hebben over duurzame productiemethodes.

- ✓ Om de markt voor duurzame producten te vergroten formuleren partijen in het Landbouwakkoord een gezamenlijke ambitie – ieder binnen hun eigen invloedssfeer - om in 2030 80% van de producten die in Nederlandse primaire sector geproduceerd en vervolgens verkocht, verwerkt en/of verhandeld worden aan die standaard te laten voldoen, waarvan op zijn minst 15% biologisch.⁴ In 2035 is dit 100% voor de producten onder de standaard. Zo lang er nog geen standaard voor de primaire producten is vastgelegd, is het de ambitie om het marktaandeel topkeurmerken jaarlijks significant te doen stijgen.
- ✓ In 2024 wordt hiervoor een nulmeting uitgevoerd. Tweejaarlijks wordt beoordeeld of deze doelstelling realistisch is en of er aanvullende maatregelen door partijen genomen moeten worden (zie impactanalyse).

De komende jaren staan we – in lijn met de Europese afspraken, die zijn vertaald naar een nationaal Actieplan biologische landbouw - voor de uitdaging om het areaal biologische landbouwgrond in Nederland ruim te verdrievoudigen. Dit zal enorme inspanningen vergen van boeren en tuinders, ketenpartijen (inclusief financiers) en overheden. Elk heeft daarbij een eigen rol te vervullen, maar samen optrekken en elkaars inzet versterken is een voorwaarde om het beoogde doel te bereiken. Er is dus extra ‘trek- en duwkracht’ nodig om de groei van de biologische landbouw te versnellen.

- ✓ Voor de komende jaren zal een gezaghebbend boegbeeld voor de biologische landbouw worden aangesteld, die de groei van de biologische landbouw zal aanjagen door alle relevante partijen die hiervoor nodig zijn aan de ambities te verbinden, hen te ondersteunen bij de uitwerking ervan en zo nodig in de bres te springen waar de voortgang stopt.

⁴ De productie van biologisch moet goed aansluiten bij de vraag uit de markt, anders kan er geen meerprijs voor gekregen worden en gaan bedrijven failliet. Partijen zetten zich maximaal in de markt voor biologische producten te vergroten.

Toeleverende partijen

Veevoer speelt een belangrijk rol bij de verduurzaming van de dierlijke productieketens, zowel bij de productie van vlees, zuivel en eieren op het boerenbedrijf als bij het maken van het diervoeder zelf. We verwachten aanmerkelijke duurzaamheidswinst op de vlakken van People en Planet te kunnen boeken bij een deels andere herkomst en samenstelling. Omdat een goede Profit voor de boer als afnemer van veevoer randvoorwaardelijk is voor het welslagen is belangrijk dat in de gehele keten afspraken worden gemaakt over verduurzaming van veevoer (zie hierna project Duurzaam Diervoeder).

De inzet is om CO₂-emissiereducties van meer dan 30% in 2030 (ten opzichte van 2018) te realiseren en het vergroten van het gebruik van grondstoffen die niet in concurrentie met humane voedingsmiddelen zijn, de zogenaamde reststromen. We streven naar 70% van deze reststromen inclusief bijproducten voor veevoeder in 2030. In de komende jaren zal ook sprake zijn van een sterke herorientatie op het gebruik van grondstoffen met een Europese herkomst (minstens 80% in 2030) en vanzelfsprekend zal – in lijn met Europese afspraken – geen sprake meer zijn van grondstoffen waarbij ontbossing een rol speelt. Nederland zet er ook op in deze lijn in Europees verband actief te bevorderen in de wetenschap dat deze integraal aansluit op de gezamenlijke Europese inzet voor een gezamenlijke ‘Green Deal’ voor een duurzamer Europa. Waarbij we ook een aanpak formuleren over optimale verwaarding van het reststroomgebruik om ongewenste concurrentie tegen te gaan.

De bovenstaande percentages zijn streefwaarden en krijgen op korte termijn een precieze vertaling in concrete doelen voor de verduurzaming van diervoeder in het project Duurzaam Diervoeder van Nevedi, waarin samen met partners uit de veevoederketen invulling wordt gegeven aan concrete stappen en timing. De basis wordt een nulmeting die in 2023 zal worden uitgevoerd.

Afname

- ✓ Om de duurzame productie op het boerenerf te stimuleren is er een grotere afzetmarkt voor duurzame producten nodig. Belangrijke afnemers van de boer, onder meer de supermarkten, foodservice, catering, horeca, de coöperaties en de verwerkers, zeggen toe dat boeren en tuinders die met hun productie voldoen aan de standaard van de afnemers een goede meerprijs voor hun productie gaan krijgen die de meerkosten dekt. De verwachting is dat daarmee de cashflow van een bedrijf dusdanig versterkt dat de boer ofwel zelf kan investeren in duurzaamheid ofwel hiervoor een

Naar een nieuwe standaard in keten en markt

financiering kan afsluiten. Ketenpartijen spannen zich in om ook internationaal te bouwen aan ketens waar deze meerkosten terug verdiend kunnen worden. Wanneer op de internationale markt deze meerkosten niet uit de markt kunnen komen, treden overheid, primaire sector en ketenpartijen met elkaar in overleg (zie hoofdstuk 8). Dat kan leiden tot bijvoorbeeld aanpassing van de standaard, incidentele ondersteuning voor innovatie en efficiëntieverbetering van de primaire sector en keten en tot slot het aanpassen van het tempo van doelrealisatie, tot het moment dat de markt de producten onder de standaard weer kan absorberen waarbij de ijkmomenten en redenen worden gevolgd uit het rapport “Wat wel kan” van de heer Remkes. De afspraken worden ingevuld op een wijze die passend is binnen de Europese GMO-verordening en mededingingsregels.

- ✓ Daarvoor is het noodzakelijk dat alle schakels in de keten in staat zijn de meerkosten te verdisconteren in hun prijs. Als afnemers de meerkosten niet kunnen terugverdienen verderop in de keten, zullen de kosten uiteindelijk bij de primaire producenten terugkomen (sigaar uit eigen doos), aangezien het merendeel van de boeren en tuinders coöperatief georganiseerd is en dus zelf eigenaar is van de verwerkingscapaciteit. Om onduidelijkheid en verschil van inzicht in de kosten van verduurzaming te voorkomen, spreken partijen af dat er een onafhankelijke benchmark komt die per sector in kaart brengt wat de meerkosten zijn van verduurzaming.
- ✓ Voor het Rijk en Provincies geldt dat vanaf 2030 80% van de inkoop (zowel vers als verwerkt) bestaat uit producten die minimaal voldoen aan de overeengekomen standaard, waaronder minimaal 25% biologisch, zoveel mogelijk van Nederlandse bodem. In 2035 voldoet 100% aan de voorgenomen standaard. Daarbij is ook aandacht voor o.a. tegengaan van voedselverspilling, een plantaardiger aanbod en consumptie, inzet op dierwaardig (conform afspraken convenant dierwaardigheid) en/of natuur-inclusief. Deze inzet zal nader worden uitgewerkt door het Rijk. Op basis van de uitkomsten van een pilot binnen het Rijk wordt in 2024 de haalbaarheid van afspraken over inkoop van biologische producten getoetst en waar mogelijk aangepast.

3.3.3 Vergoedingen voor inspanningen

Zowel leveranciers als afnemers en ook boeren en tuinders willen bijdragen aan verduurzaming en een toekomstbestendig verdienmodel, zoals een aantal marktpartijen in de praktijk al doet. Daarbij worden ook de prijzen voor eindconsumenten in het oog gehouden.

- ✓ Leveranciers van goederen en diensten aan boeren en tuinders spannen zich maximaal in om de kosten, voortvloeiend uit duurzaamheidsinspanningen en gebaseerd op een onafhankelijke kostprijsberekening, voor de agrarisch ondernemer zo laag mogelijk te houden.
- ✓ Boeren en tuinders spannen zich maximaal in om kosten die voortvloeien uit duurzaamheidsverplichtingen zo laag mogelijk te houden.
- ✓ De ACM houdt toezicht op de samenwerkingen en afspraken rondom duurzaamheidsinitiatieven.

3.4 EEN GEZAMENLIJKE AGENDA

3.4.1 Een gezamenlijke Europese agenda

Veel van wat nodig is voor betere markten en ketens voor duurzame producten, moet in Europa gerealiseerd worden. We opereren op een internationale markt, waarop voor de meeste producenten en sectoren geldt dat Noordwest-Europa zo'n 70 tot 80% van het afzetgebied vormt.

Daarom komen we tot een gezamenlijke Europese agenda (overheid én bedrijfsleven), gericht op:

- ✓ Toenemende transparantie met proportionele rapportageverplichtingen en mogelijkheden tot zichtbaar maken (etikettering) van herkomst en duurzaamheidswaarde. Bij samengestelde producten zullen andere rapportageverplichtingen gelden, omwille van uitvoerbaarheid. Hierbij volgen partijen de Europese regelgeving.
- ✓ De inzet van partijen van het Landbouwakkoord is om de Europese taxonomie voor duurzame voedselproductie door te ontwikkelen. Het gaat dus om het realiseren van één set aan Europese rekenregels om de verschillende aspecten van duurzaamheid te kunnen bepalen en producten onderling te vergelijken. We kunnen daarbij leren van sectoren (zoals de biologische) die hier al grote stappen in hebben gezet en daarmee als pilot kunnen functioneren.
- ✓ Om onze ambities te kunnen waarmaken, is een Europese visie op voedselvoorziening noodzakelijk. LNV zal zich in Europees verband hiervoor sterk maken.
- ✓ De Nederlandse overheid zorgt ervoor dat bij de beoordeling van handelsverdragen een brede afweging wordt gemaakt, inclusief aspecten met betrekking tot duurzaamheid, en de verwachte impact van

Naar een nieuwe standaard in keten en markt

het handelsakkoord op verschillende Europese en Nederlandse sectoren waaronder de agrarische sector.

- ✓ De overheid, sector en keten stellen aanvullend op de Europese agenda samen een strategische handelsagenda op. Onderdeel hiervan is aandacht voor handel met derde landen.

3.4.2 Impactanalyse, onafhankelijk adviesorgaan en gebiedsprocessen

De stap die we hier afspreken en de beweging die we hiermee in gang zetten is niet zonder risico's. Dat realiseren zich alle partijen die deelnemen aan dit akkoord. Omdat we met de bovenwettelijke Nederlandse standaard voorop willen lopen in de laatste marktontwikkelingen moeten we goed analyseren of we niet te ver voor de troepen uitlopen.

Daarom maken we de volgende afspraken:

- ✓ Zodra de standaard beschikbaar is, laten de partijen van dit landbouwakkoord een impactanalyse uitvoeren naar wat de betekenis van de standaard is voor alle sectoren en productstromen binnen de landbouw- en voedselmarkt en hoe deze zich verhoudt tot de impact van de topkeurmerken.
- ✓ Afnemers, boeren en tuinders onderzoeken op onafhankelijke wijze en steeds in gezamenlijk overleg hoe meerkosten voor specifieke duurzaamheidsinspanningen door boeren en tuinders kunnen worden terugverdiend, dan wel worden gecompenseerd en maken daar gezamenlijke afspraken over, gebaseerd op een onafhankelijke kostprijberekening.
- ✓ De impactanalyse vindt elke twee jaar plaats waarin ook de vraag wordt gesteld in hoeverre de markt al klaar is voor het duurzame aanbod dat vanuit de standaard op de markt gaat komen.
- ✓ Er komt onafhankelijke advisering aan de provincies over de sociaaleconomische impactanalyse en de agro-economische analyse.
- ✓ Er komt een onafhankelijk adviesorgaan dat moet toetsen of de sociaaleconomische impactanalyse, waaronder de agro-economische analyse, op een juiste wijze is toegepast en uitgevoerd door de provincies in de gebiedsgerichte aanpakken.
- ✓ Provincies betrekken het onafhankelijke advies bij de besluitvorming over het gebiedsprogramma. Daarnaast worden de uitkomsten van de sociaaleconomische impactanalyse door het Rijk meegewogen in de integrale beoordeling van de gebiedsprogramma's.

Bij een goede gebiedsgerichte aanpak komt een optimaal maatregelenpakket tot stand waarmee de NPLG doelen worden behaald met een optimale sociaaleconomische impact binnen het budget. Elke individuele ondernemer kan zelf besluiten zijn huidige financiële positie (cashflow) te vergelijken met de nieuwe positie na doorvoering van de maatregelen uit het gebiedsprogramma/toepassing van de door de boer gekozen instrumenten. Voor deze analyse kan gebruik gemaakt worden van een bedrijfsadviseur, al dan niet met subsidie vanuit de overheid (bijv. via de SABE en de regeling voor Sociaaleconomische begeleiding).

Een boer of tuinder kan ervoor kiezen om deze individuele analyse te delen met de provincie, die indien tijdig aangeleverd de informatie betreft bij de agro-economische toets. De provincies betrekken deze informatie (met inachtneming van de Europese steunkaders en eisen van behoorlijk bestuur) in hun overwegingen over de mogelijkheden om aanvullende maatregelen te nemen in de vorm van flankerend beleid of een bijstelling van het gebiedsprogramma. Daarnaast zal LNV financiële ondersteuning geven bij het aanstellen van een bedrijfsadviseur om goed afgewogen keuzes te kunnen maken voor de toekomst van het bedrijf.